

Sün - ni - päe - vaks si - nu - le õn - ne soo - vib

mei - e sü - da, õn - nis - ta - tud e - lu - le

Is - sand juh - ti - gu su ra - da, et su jalg ei

ko - mis - taks, vaid sa us - ku tun - nis - taks.

2. Raskused sa mureteel
kanna oma Looja ette,
et sa nüüd ja ikka veel
annaks ennast armu kätte,
kes sind saadab päeval, ööl,
jagab õnnistust su töö.

3. Issand on su tugi ka,
mida vajad oma eluks -
Tema poole palveta,
et sa kõike seda taluks,
mis sul elus osaks saab,
Issand sinu juurde jääb.

*Viis: "Jumal, Sind me kiidame"
(Grosser Gott, wir loben dich)
"Katholisches Gesangbuch", 1774.
Sõnad: Aleksander Hinno, 1904-1992.*